Ч. 176. Второк 22 (9) липня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложеньем оплати почт.

РЕКЛАМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ческо-німецка угода. — О арґентиньске мясо. — Уступки для Альбанців. — Величезний страйк в Анґлії.

Як довідує ся „Slav. Korr.", не було доси ні мериторичних ні внутрішних переговорів в справі урухомленя ческого сойму. Такі переговори відбудуть ся аж може у вересни або й ще пізнійше.

Доси пороблено вступні заходи лиш в намістництві і краєвім Виділі Чех. Сими днями зложить намістник кн. Тун Цісареви в Ішли звіт про приготовленя до переговорів. В сій справі відбуде він також конференцию з бар. Ґавчом.

Ческа національно-социяльна праса виступає остро против намірених переговорів в справі ческо-німецкої угоди і взиває ческих послів, аби не виповнили ніякого жаданя Німців, лише щоби твердо стояли притім, що Німці мають насамперед покинути обструкцию в ческім соймі, а коли би помимо того прийшло до угодових переговорів, аби переговори не обмежали ся лише на саму Чехію, але розширили ся також на Мораву, Шлеск і Долішну Австрию.

Др. Крамарж обговорює в „Narod. List-ах", в статї „Перед великим рішенєм" політичне положенє і значінє та каже, що Чехи були би готові вступити до правительственної більшости, але правительство повинно приняти до своєї проґрами другий ческий університет і пояснити Німцям, що за урухомленє ческого сойму не зроблять Чехи ніяких уступок. Се справа правительства. Чехи бажають угоди з Німцями, але она повинна обняти весь обсяг угодових предметів, а основною засадою повинна бути повна рівноправність і рівноправність обох народів. Чехи нічого не мають против урядничого але национально справедливого кабінету. Бар. Ґавч не повинен вдоволяти ся случайною більшостию, але повинен перевести нову адміністрацийну ідею, щоби всї народи мали участь в правительстві і приймали на себе одвічальність.

Відповідь угорского правительства на австрийску ноту в справі довозу мяса ізза моря до Австриї наспіла в суботу. Віденьскі правительственні круги уважають угорскі жаданя неможливі до принятя і числять ся з евентуальностию зірваня переговорів. Австрийске правительство стоїть однак на становищи, що без призволеня Угорщини не може бути й бесїди о довозї мяса ізза моря до Австриї.

В сїй самій справі доносять з Будапешту: Угорска праса взиває правительство до витреваня на становищи первістних жадань і похваляє комунікат. В політичних кругах оповідають, що на раді міністрів проявила ся з одної сторони тенденция зречи ся сполученя з Аннаберґом а щоби предложено иньших важних уступок господарских для Угорщини — однак гадка, жадаюча получення до Аннаберґ, переважала.

Із Солуня доносять: За приміром Малїсорів збунтували ся й инші племена альбаньскі, жадаючи для себе концесий. Правительство турецке не хоче допустити до таких скандалів, які були недавно з Малїсорами і оголосили, що також і в полудневій Альбанії будуть збудовані мости і дороги, що будуть отворені школи а втікачів султан помилує. З ряду міст буде урядово оголошене, що Альбанців уважає ся за елемент рівноуправнений з иньшими племенами в державі. Валї в Янїні одержав приказ не переслїдувати втікачів при помочи войска, але старати ся на них вплинути ввічливостию і добротою.

Страйк в Анґлії прибрав величезні розміри. Міністерство справ внутрішних оголосило в суботу пізним вечером, що страйк зелїзничників обняв цїлий край, але дві третини служби позістало на становищах.

В справі сїй доносять з Льондону дальше: Положенє страйкове в суботу вечером погіршило ся. Призначені до Шкотії посилки почтові відходять під охороною войска. Із стациї Марґлебон не відійшов анї один поїзд на північ; на двірци від 5 год. по полудни настала темнота. На підземних зелїзницях кур-

---

Старий Ґуд.

Кавказка леґенда — Всеволода Соловєва — з российского.

(Конець).

Обережно ступав над самою пропастию по каміню, що сипалось єму з під ніг, хапаючи ся за галузки молодих корчиків, що здавало ся не зможуть удержати его тяжкости, зломлять ся і скинуть его на дно пропасти. Але Сасїко легко і звинно ступав по скальних виступах. Ждав, аж мрака розійде ся і знов пускав ся за скрившою ся ґазелею. Утомив єї вже своїм переслїдуванєм і помимо всїх перешкод, які єму робив старий Ґуд, таки єї досягнув. В горах роздав ся вистріл — а мала кулька влучила прямо в цїль. Сасїко вертав домів з корнстию, гадаючи о своїй Нїнї, котра вже дожидала его, числячи хвилї.

* * *

В горах лютували бурі. Снїг падав хмарою і покривав голї скали і цвитучі полянки. Пожовкле листє спадало з галузок корчів. Настала зима. Осетинцї запирали ся в своїх саклях. Нїна не виходила вже в гори, засипані снїгом. Ґуд лиш деколи міг єї бачити. Але за те Сасїко видав єї часто, ще частійше як перше, а їх любов не ослабала, але противно росла з кождою хвилею. Вже цїлий авл знав о тій любови, вже всї говорили о скорім вінчаню хорошої Нїни.

Старий Ґуд був цїлий не при собі; не удалось єму погубити Сасїка, не удалось єму також забути на невдячну Нїну, хоч тепер був би собі того бажав.

— Не буде его женою! — говорив і вже лиш здалека глядів на неї, дожидаючи догідної хвилї.

Хвиля та не дала на себе довго ждати.

Раз лишили ся обоє молоді самі в саклї. Заперли в хатї двері, а пересьвідчені, що нїхто не може їм перешкодити, запустили ся в найніжнїйшу розмову. Обговорювали тепер послїдну справу: холи і як має відбувати ся їх весїлє. Їх родичі нічого не мали против їх подружа, всьо складало ся так, як они собі бажали.

Сасїко присягав Нїнї, що буде єї цїле житє щиро любити, що буде працювати і трудити ся і нїколи не допустить до того, аби она терпіла недостаток. Але Нїна не думала навіть о недостатку.

Він є з нею, він єї нїколи не покине — чогож їй більше треба?

Атжеж взяла від него присягу, що нїколи не возьме собі другої жінки, хоч би его маєток за кілька літ так побільшив ся, що міг би собі на таку розкіш позволити.

Сасїко поглянув на неї. Нїколи ще не була так красною, як нинїшного дня.

Згадав на всї молоді дївчата в авлї, на всї, з якими коли небудь стрічав ся і мусїв признати, що всї они не варті нї мізинного єї пальця. Тому не надумуючи ся довго з цїлого серця присяг, що нїколи анї не погляне на иньшу женщину, хоч би навіть була з князївского роду.

Нїна сердечно обіймила его і сховала свою голову на его грудах. Укривав поцїлунками єї розкішне волосє, єї чоло, єї ніжні лиця.

Були певні, що нїхто їх не бачить — але помиляли ся.

Старий Ґуд всьо бачив і не міг того виду більше стерпіти.

Якийсь стогін, якийсь викрик злорадної радости видер ся з его сильних грудий і роздав ся по горах, так що сосни почали кивати ся і скидали снїг з своїх галузок. Старий Ґуд взяв величезну снїгову кулю і з цїлою силою кинув єї на саклю, в котрій Нїна вела любовну розмову з Сасїком.

* * *

Сакля була зі всїх сторін засипана снїгом. Вийти з неї було зовсїм неможливо а треба було два три днї працї, аби перекопано і очищено доріжку до дверий.

Нїна і Сасїко почули глухий удар і гадали, що стеля валить ся над ними. Але стеля

сує лиш мало поїздів. Межи стациєю Вікторія а стациєю Кришталової Палати вибито в переїзджаючім поїздї камінєм вікна. Доїзд до стациї Кестон обсадило войско з насадженими баґнетами.

Після наспівших вчера вістий в північ ній Анґлії і в полудневій Валії страйк зелїзничий єсть загальний, в середній Анґлії лиш частковий а полудневій майже зовсїм нема. Заколот в руху збільшають купелеві гості, що вертають з лїтного побуту в купелевих місцях. Богато тисячів тих гостий мусить позіставати в місцях купелевих. 12.000 гірників і робітників фабрик сталї в Амстерлєнд змушені до безробітя. Бровари в Бостонї майже зовсїм застановили роботу.

Позаяк з причини страйку зелїзничого фабричні печі треба було погасити, що в Родергемі сьвяткує около 50.000 робітників гірничих і металевих. Також в Міддельвборо з тої самої причини не працює кілька тисячів робітників.

Палата послів постановила була первістно відрочити ся аж до 24 жовтня. На оногдашнім засїданю канцлєр скарбу Льойд Джорд заявив, що після єго думки в виду критичного положеня і непевного стану річи в промислі, було би невідповідно, щоби палата відрочувала ся, заким буде можна ясно осудити, в який спосіб дасть ся страйк залагодити. В виду того палата послів відрочила ся лиш до 22 с. м.

Новинки.

Львів, 21 серпня 1911.

— Торжество роковин цїсарских уродин відбуло ся в пятницю, як то ми вже коротенько зазначили в послїднїм числї, вельми торжественно. По богослуженях у всїх церквах всїх трох обрядів явили ся в Намістництві многі депутациї і репрезентациї, щоби зложити свої заяви непохитної вірности і привязаня та як найщирїйші желаня для Є. В. Цїсаря.

Отже явили ся: Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Ст. Бадені з членами Видїлу краєвого, Впр. архієп. вірменьский Теодорович і Пр. еп. Бандурский, члени гр. капітули Впр. Мітрати оо. Білецкий і Туркевич, крил. оо.: Пакіш, Мельницкий і Войнаровский, а дальше по депутациях урядників з ріжних дикастерий також репрезентанти всїляких руских Товариств у Львові під проводом професора Володимира Шухевича. Явили ся іменно репрезентанти товариств: „Днїстер", „Краєв. Союз кредит. і ревізій", „Народна Торговля", „Тов. урядників і сьвященників", „Руска Бесїда", „Львівска Русь", „Просьвіта", „Боян", „Тов. ім. Лисевка", „Тов. ім. Шевченка", „Зоря", „Сила", „Достава", „Сокіл", „Тов. Педаґоґічне", „Тов. Петра Могили", „Учительска громада", „Земельний Банк", „Сільский Господар" і „Міщаньский союз"; дальше під проводом проф. о. Костецкого тов. „Народний Дім", „Тов. рольничий союз", „Руский Торговий Дім", „Ставропигія", „Тов. ім. Качковского", „Сьв. Владимира" і „гал. руской Ради". Іменем Тов. христ. суспільного Союза: радник Двора Барвіньский, о. проф. Лициняк і др. Ковшевич. В неприсутности п. Намістника приймав депутациї Віцепрезидент Намістництва п. Ґродзіцкий, котрий на промову пос. Шухевича відповів по руски.

О 4 год. відбув ся відтак в Намістниківскій палатї обід на 74 накрить, а підчас обіду грала войскова музика 15 пп. Коли відтак Віцепрезидент Намістництва п. Ґродзіцкий вніс тоаст в честь Цїсаря, заграла музика гимн народний, а з цитаделї відозвало ся 24 вистрілів з пушок.

— Іменованя. Львівский висший суд краєвий іменував офіциялів канцелярийних: Володислава Лісовского в Станиславові і Адольфа Романовского в Теребовли старшими офіциялами канцелярийними ad personam з полишенем в дотеперішних місцях службових.

— Лїцитациї. Дня 22 серпня с. р. о 9 год. рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Ярослав публична лїцитация невідобраних товарів, як розолїси, руми, лїкери, мітли, шкіри, сїчкарнї, млинок до чищеня збіжа і т. п.

Дня 24 серпня с. р. о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Стрий публична лїцитация невідобраних товарів, як коси, сїчкарня, порожні бочки, мітли, мила, вина, горївки, сукна, знаряди рільничі, шкіри і т. п.

— Щедрий дар. Християньска громада в Бориславі жертвувала для Товариства „Просьвіта" 5 0 К на просьвітні цїли.

— Вступні іспити до І кл. школи реальної в Раві Рускій відбудуть ся дня 1 вересня 1911 о 9 год. рано. Вписи до І кл. приймає дирекция дня 30 і 31 серпня а також 1 вересня від 8—9 год. рано. — Дирекция ц. к. висшої школи реальної в Раві Рускій. За управителя: Яцкевич.

— Вписи учениць до кляс І—VI приватної женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові ул. Длуґоша ч. 17 будуть відбувати ся 1 і 2 вересня в год. від 9—12 і 4—6 — Повгорні і доповняючі іспити відбудуть ся дня 1 вересня, вступні до кл. І 2 вересня, а до кляс II—VI між 5 а 10 вересня.—Шкільний рік 1911/12 розпочинає ся дня 4 вересня торжественним Богослуженєм в церкві СС. Василиянок, на котре обовязані явити ся всї вписані учениції.

— Пошесть тифу на Буковинї. В сторонах Довгополя (Кімполюнґа) на Буковинї ширить ся від кількох днїв пошесть тифу в спосіб застрашаючий. В Фундул - Молдовія було звиш 20 случаїв тифу, котрі закінчили ся смертию. Тепер ширить ся тиф в Пожоритї і єсть обава, що ся пошесть перенесе ся до всїх сусїдних громад.

— Дрібні вісти. Фонд на памятник Шевченка при київскій міскій управі виносить доси 50.564 карбованців а фонд в полтавскім земстві виносить 37 901 карб. — В понедїлок дня 28 с. м. відбудуть ся в Калуши великі вечерниці в сали „Народного Дому". — В Станиславові відбуде ся завтра дня 22 с. м. дяківске віче в сали „Руської Бесїди". — Пожарна філїя львівского „Сокола" в Отинїї урядже дня 27 с. м. передвидиговий фестин на сїножати Ант. Беня о 3 год. пополудни.— Слїдство в справі убитя каменичного сторожа при ул. Длуґоша позістало доси без успіху; убийника ще не зловлено. Арештованого по доконаню того убийства Сютрика яко підозріного випущено на волю, позаяк слїдство не ствердило ніяких обтяжаючих єго моментів.

— Убийника сторожа при ул. Длуґоша — як довідуємо ся в послїдній хвили — вже арештовано. Єсть ним якийсь 25-лїтний Юлїян Ганїч, свого часу кольпортер, а відтак волоцюга, злодій і небезпечний вломник, котрий лише що перед двома місяцями вийшов з арешту. Ганїч прийшов вчера до карного заведеня навідати ся до якогось знакомого, котрий відсиджує кару 3-лїтної вязниці і там єго пізнали і арештували. А всеж таки поки що не сконстатовано безсумнївно, що Ганїч єсть дїйство убийником сторожа Беняша.

— Заряд канцеляриї Товариства „Просьвіта" подає отсим до відома, що сими днями вислав членам Товариства „Просьвіта" книжочку ч. 360 п. з. „Відки взяли ся наші до-

---

не проломила ся, лише настала кромішна тьма; аж тепер зрозуміли, що стало ся.

— Ми засипані снїгом! — шепнула дївчина.

— Га, то й що? — відповів весело Сасїко — тим лїпше. Ми самі і довга хвиля мине, заки відгребуть сніг і отворять двері. Ми самі!

З силою притулив до себе свою суджену.

— Хочу тебе бачити — шептав — хочу любувати ся твоєю красою! Ану погляньмо, чи студенїють тобі руки.

Розпалив огонь. Не одну годину пересидїли коло того огня, віддаючи ся своїм мріям і не уважаючи на час.

Остаточно голод був причиною, що схаменули ся.

— Може би ми що з'їли? — спитав нараз Сасїко.

— Пожди, любий, буду глядати, може що найде ся — відповіла Нїна встаючи.

Найшла два плящки і невеликий кусник сира.

Залюблені заспокоїли голод і знов потонули в своїх мріях і бесїдах і знов не зважали, як час минає.

А час минав. Минуло двацять чотири години, минуло других двацять чотири. Голод мучив Сасїка і Нїну а їсти не було вже що. З двох коржів і сира не лишив ся анї кусник. Зпершу відважно бороли ся з голодом, але згодом голод почав їх перемагати. Потїшали ся взаїмно, повторяючи собі:

— Зажди, ось-ось відкопають нас!

Години минали. Хоч здавалось їм, що чують недалеко голоси, то однако снїгова стїна як і перше щільно прилягала до дверий і маленьких віконець. Тепер вже не говорили о взаїмній любові, не пестили ся взаїмно, ба, навіть одно на другого не глядїло; сидїли кожде в иншім кутї саклї і лише наслухували, лише ждали з нетерпеливостию і стисненим серцем.

Голод мучив їх щораз більше і більше. Сасїко і Нїна чули велике утомленє, що збільшало ся з кождою хвилею. Нїна не могла вже заволодїти над собою і почала гірко плакати.

Минуло ще двацять чотири годин і настав четвертий день їх вязниці під снїгом. В саклї розлягали ся самі нарікання. Нїна, зовсїм ослаба, лежала на повстянім килимі, стогнала і ломила руки. Сасїко мов хижий зьвір скакав з кута в кут. Удалось єму удержати огонь; однако й при найпильнїйшім гляданю не міг в хатинї найти нїчого до їди. Голод торгав єго внутренности. Очи єму запали, окружили ся синїми кругами і палали якось неприродно, хижо.

— Умираю! — нарікала Нїна, глядячи на Сасїка благаючим, безнадїйним поглядом.

Але нї любви, нї співчутя не обудив в нїм той слабий голос красавиці.

Задержав ся перед нею, а єго очи грізно запалали, не відвертаючи ся від єї округлого, ніжного рамени, що виглядало з під розіпнятого ковнїра сорочки, яку таргала на собі з розпуки. Нараз похилив ся до неї, обіймив єї сильно в поясі, притиснув уста до того рамени і... з цїлої сили запяв в него зуби.

Нїна страшно скрикнула і майже утратила сьвідомість. Але вже в тій самій хвили відозвали ся під дверми голоси. Двері отворили ся і до середини продерла ся струя сьвітла і струя сьвіжого воздуха.

Люди відорвали Сасїка від Нїни. Нещастних накормили. Они схаменули сл. Нїні перевязали рамя. Стали їх випитувати, але довгий час не могли они нїчого відповісти. Лиш від часу до часу глядїли одно на другого, але зараз відвертали від себе очи.

Любов, що здавалось була безконечною, пристрасть, якою жили і віддихали, пропала на все. Тепер чули для себе лиш відразу, лиш ненависть...

А там, на гірській висотї гремів дикий, скажений сьміх старого Ґуда. Від того реготу відривали ся скали і котили ся в долину...

* * *

— Ади, як сьміє ся наш сильний Ґуд!— додає звичайно старий Осетинець, розповідаючи ту казку.

— А що стало ся з Нїною — питають уважні слухачі.

— З Нїною?

Осетинець моргав очима, а на Єго лици видко невдоволенє.

— Хто знає! Я сам питав о неї небіжчика дїда, але той нїчого певного не міг менї сказати. Але моя бабуня говорила менї, що хороша Нїна на весну, коли сніг зійшов і полонини покрили ся зеленню, пійшла в гори і більше вже не вернула. Видко Ґуд осягнув то, чого хотїв і прикликав єї на найвисший вершок. Що стало ся з нею в єго кришталевім замку, хто то може сказати! Сказав би то хиба орел, як би умів говорити, але без сумнїву навіть орел не долетить нїколи до осїку старого Ґуда...

машні зьвірята і ростини“, написав В. Лункевич, з російскої мови на українську переклав Іван Галущиньский. Книжочку вислано всім членам, навіть сим, що ще не надіслали членьскої вкладки за р. 1911. Сих послідних просимо як найскорше надіслати членьскі вкладки до канцеляриї Товариства „Просьвіта“ у Львові або зложити їх в канцеляриї Філії „Просьвіти“ свойого округа, бо при найблизшій висилці книжок здержимо вилилку тим членам, що не вирівнали членьско вкладки за сей рік. Члени філіяльного округа: Броди, Бучач, Долина, Добромиль, Жидачів, Збараж, Золочів, Краковець, Перемишль, Рудки, Самбір, Сокаль, Старий Самбір, Теребовля, Тисьмениця, Цішанів і Чортків зволять по відбір книжочки зголосити ся в канцеляриї Філії „Просьвіти“. Заразом звертає увагу на відповідь видавничої комісиї П. Т. членам, що безнастанно упоминають ся о нові членьскі книжки. Відповідь поміщена на окладинках. За Заряд канцеляриї Товариства „Просьвіта“: *А. Гапяк*, директор.

— **Градові тучі.** На цілім Покутю наробили градові тучі страшенної шкоди. В сторонах межи Станиславовом а Коломиєю витовкло стояче ще в поли збіже до тла. В Турці впав так великий град, що вкрив землю верствою на 3 дициметри грубою. — В Сяноці лютила ся в пятницю страшна градова туча. Упав зливний дощ з густим градом величини ліскового оріха. Земля і дахи побіліли від граду як в зимі від снігу, а при ринвах лежали цілі купи леду. Все разом тревало лиш десять мінут а мимо того град наробив великої шкоди, бо витовк не лиш всіляку городовину, але також гречку і просо в поли.

— **З зелізниці.** Положений в окрузі ц. к. Управи руху в Чернівцях нормальноторовий шлях зелізничий Серет-Синівці-Границя зі стациями взглядно перестанками і ладівнями:

Серет (теперішна стация гранична нової буковиньскої зелізниці льокальної Глібока Серет), Дубова (пристанок і ладівня) Синівці-Границя (стация гранична) передано до прилюдного ужитку дня 27 червня 1911.

Пристанок Дубова отворено для руху особового, пакункового, товарового в цілововозових наборах і для перевозу живих зьвірят. Належитість за білети і пакунки оплачує ся в поїзді. Пристанок Синівці отворено для руху особового, пакункового, причім належитість за білети оплачує ся в поїзді і для загального руху товарового. Стацию Синівці-Границю отворено для загального руху. Тарифа для сего шляху містить ся в тарифах відносячих ся до нових буковиньских зелізниць льокальних.

— **Комітет Маркіянового сьвята в Підлисю** заснований за почином Олеської філії товариства „Просьвіта“, а зложений з відпоручників усіх наших інституций, товариств і орґанізаций олеського, золочівского і (у великій части) каменецкого повіта, відбув доси чотири засіданя. Засіданя відбувають ся правильно в Краснім — місцевости до того усім трем повітам найдогіднійшій. Поодинокі секциї приготовлюють всьо потрібне до виконаня уложеної проґрами сьвята, яка має на увазі сподівані в Підлисю в день сьвяточного обходу маси народу. До помочи Комітетови станули наші найзначнійші артистичні сили: др. С. Людкевич приготовлює нарочно для того сьвята кантату, архітект Ол. Лушпіньский дав рисунок і плян памятника (хреста), що має станути на підлиській горі. В склад президиї Комітету входять: о. В. Кальба, парох в Соколівці, Т. Скобельский, ст. радник ц. к. окружного суду в Золочеві і І. Войтків, студ. унів. з Буска. — Всякі письма до Комітету просить ся посилати на адресу: о. В. Кальба, парох в Соколівці коло Ожидова.

— **Загадочні трупи в Бистриці солотвиньскій,** знайдені майже рівночасно коло Стебника і в Монастирчанах, вже розпізнано. Стверджено, що одним єсть Іван Дзебут, паламар з Крички а другим Олекса Яковів селянин із села Жураки. Судово-лікарскі розсліди і судове слідство ствердили, що Яковів імовірно утопив ся а рани на голові походять мабуть від поранення каміньом у воді. Дзебута мабуть хтось убив, бо він мав голову розлупану сокирою так, що мабуть погиб відразу. Дзебута убив хтось мабуть в цїли рабунку, бо він мав в тім часї при собі 300 кор. Люди з Крички чули під лїсом якісь крики і виділи здалека як там якісь люди били ся чи дерли ся з собою, але нїхто не мав відваги приступити до них. Під ту пору було в селї кількох якихсь підозріних людий, котрі зараз по убийстві десь щезли.

Телеґрамм.

Відень 21 серпня. Департамент санітарний міністерства справ внутрішних оголошує, що позаяк в Триєсті від дня 11 с. м. отже від 10 днів не було нового случаю холери, то місто Триест після париской конвенциї признає ся вільне від холери.

Константинополь 21 серпня. Вчера було 52 нових случаїв холери з того 14 закінчилось смертию. Загалом було доси 893 случаїв занедужаня а 502 смерти на холеру.

Льондон 21 серпня. Зелізничники вертають спокійно до праці. На головних двірцях в столици розпочинає ся нині праця правильно. Лиш в кількох містах провінціональних настали трудности. В Менчестері збори зелізничників відкинули резолюцию взиваючу їх до праці.

Константинополь 21 серпня. „Сабах“ довідує ся, що турецкий наслідник предстола в подорожи до Німеччини, котру відбуде дорогою на Констанцу, перебуде через 24 годин яко гість румуньского короля вБукарешті а 3 дні побуде у Відни.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Вишник. §) З Вишник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Вишник. §) З Вишник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Вишник. §) До Вишник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Вишник. §) До Вишник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).